

29 И като се молеше видо на-лице то мѣ вѣдѣ дръго ꙗче, и дрѣхи те мѣ вѣлѣи и влѣщѣхася.

30 И ѣто, два мѣжа раз-говарахася съ него, който бѣха Мшѣсей и Илїа:

31 И они се ꙗвиха со сла-ва, и говорѣха (за) и злѣзе-нѣ то мѣ, коѣто щеше да свѣрши во Иерусалимѣ.

32 И Пѣтрѣ, и ониа кои-то бѣха съ него. бѣха ѡтаг-чѣни ѡ сонѣ: и като се совд-ниха, видѣха слава та мѣ, и два та мѣжа, който стоѣ-ха съ него.

33 И когѣто се ѡ дѣлаваха они ѡ него, рече Пѣтрѣ на Исѣса: Оучителю, добро ѣ да вѣдемѣ тѣка нїе: и да направимѣ три колѣбѣ, ѣ-днѣ за тебе и ѣднѣ за Мш-ѣсеа, и ѣднѣ за Илїа: за-щѣто не знѣеше що говорѣ-реше.

34 И като говорѣше тїа словеса Пѣтрѣ, дойдѣ ѣдинѣ ѡблакъ, и ѡвѣстѣни ги: а оу-ченицы те се оуплашиха ко-гѣто влѣзоха они въ ѡ-блакатѣ.

35 И чѣсе глѣсъ и зѣ ѡбла-катѣ, който говорѣше: тѣ ѣ ѡ ѡнѣ мой возлюблен-ный, него слѣшайте.

36 И когѣто вѣдѣ тѣа глѣсъ намери се Исѣсъ самѣ, и они оумжлѣха, и не казѣха ни-комѣ нищо въ ониа дни ѡ

ониа (работы) щѣто ви-дѣха.

37 И въ дрѣгїатѣ дѣнь ка-то слѣзоха ѡ гора та, гре-щнѣ го многѣ народѣ.

38 И ѣто, мѣжѣ нѣкой и з-вѣкѣсе ѡ народатѣ, и рече: Оучителю, молимѣ ти се погледни на сына моего, за-щѣто ми ѣ ѣдинороденѣ:

39 И фѣша го дрѣхѣ, и и з-вѣднѣшѣ вѣка, и трѣшка го съ пѣны, и ѣднѣ ѡина ѡ негѣ, когѣто го оуталѣжи.

40 И молихсе на оученицы те ти да го и згонатѣ, и не могѣха.

41 И ѡговори Исѣсъ, и ре-че: ѡ рѣде невѣрнѣи и раз-вращѣннѣи, до когѣ ще вѣ-демѣ съ васѣ, до когѣ ще вѣ терпимѣ; доведи ми сы-на твоегѣ тѣка.

42 И като идѣше сынѣ мѣ, трати го долѣ дїаволо, и стрѣсе го. И Исѣсъ запрети на нечїстѣятѣ дрѣхѣ, и ис-цѣли момчѣ то, и даде го на вѣща мѣ.

43 И чѣдѣхася сїчки те за величїество то Бжїе, и като се чѣдѣха людїе то за всїч-ки те ониа (дѣла чѣдѣсни) щѣто сотвори Исѣсъ, рече на оученицы те си.

44 Тїа словеса тѣрѣте ги въ оуши те си: защѣто ѡнѣ чѣловѣчѣскїи ще да вѣдѣ прѣданѣ въ рѣцї те чѣ-ловѣчѣски.